

ת"פ 34003/04/18 - מדינת ישראל נגד מחמד עג'אג', סראן אבו סרחאן (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 34003-04-18 מדינת ישראל נ' עג'אג' (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אפרת פילזר

נגד

1. מחמד עג'אג' (עציר)
2. סראן אבו סרחאן (עציר) - הנאשמים
ע"י ב"כ עו"ד עבד ג'יג'ני

גזר דין
לעניין נאשם 2 בלבד

רקע

1. הנאשם 2 (להלן: הנאשם) הורשע לפי הודאתו בעבירה אחת של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), וזאת בהתייחס לאישום השני בכתב-האישום המתוקן.

בהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם, ביום 25.1.2018 אחר בשם ג'ועביס, שלח הודעות לסוכן משטרה במסגרתן הציע לסוכן לרכוש אקדח תמורת סך של 34,000 ₪. בהמשך לכך, ג'ועביס, הסוכן המשטרה וכן הנאשם 1 נסעו יחדיו ברכבו של ג'ועביס לוואדי אל חומוס. בדרכם לשם, סיפר הנאשם 1 לסוכן כי הם יפגשו שם חבר טוב שלו. בהגיעם לוואדי, ירדו השלושה מרכבו של ג'ועביס, ועלו לרכב BMW שהמתין במקום (להלן: הג'יפ), בו נהג הנאשם שלפני. הנאשם הוציא אקדח בצבע כסף מתא בדלת הנהג של הג'יפ, ומסר את האקדח לידי הסוכן המשטרה שהתרשם ממנו. לאחר מכן, הנאשם פירק את האקדח כדי להראות לסוכן כי החלקים הם מקוריים, ולאחר דין ודברים סיכם עם הסוכן על מכירת האקדח תמורת סך של 31,000 ₪, תוך שהוסכם להיפגש למחרת היום. למחרת, הגיעו ג'ועביס, הסוכן המשטרה והנאשם 1 בשני רכבים לוואדי, ופגשו שם את הנאשם שלפני שהמתין להם בג'יפ. הנאשם הוציא מהג'יפ אקדח חצי אוטומטי מסוג סטאר תוצרת ספרד קליבר 9 מ"מ, ונכנס עמו לרכבו של ג'ועביס. הנאשם ביקש להתקדם עם הרכב כדי לוודא שאין משטרה, ובמהלך הנסיעה ירה 7 כדורים באמצעות האקדח מבעד לחלון הרכב. הנאשם מסר לסוכן המשטרה את האקדח, מחסנית תואמת, וכן קופסה עם 42 כדורי אקדח תואמים. בתמורה העביר הסוכן לידיו של הנאשם סך של 31,000 ₪ במזומן. הנאשם שלפני חילק את הסכום עם הנאשם 1. בהמשך, הסוכן המשטרה מסר לג'ועביס סך של 1,000 ₪ נוספים.

2. הצדדים לא באו בהסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעוניו תוך שהמאשימה לא התנגדה להגשת תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

43. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא כבן 25, נשוי ואב לשני ילדים קטנים (בתסקיר צוין כי הבת הצעירה כבת חודשיים נולדה כאשר הנאשם היה במעצר בגין התיק הנוכחי, והוא טרם ראה אותה מאז לידתה). טרם מעצרו, עבד הנאשם כשכיר במשך כ- 3 שנים בתחום מכונאות הרכב. מדובר בבן למשפחה נורמטיבית ומתפקדת. לנאשם קשר תקין עם הוריו ואחיו, והוא סיים 12 שנות לימוד. הנאשם טען לפני שירות המבחן כי רכש אקדח לעצמו מתוך סקרנות והעלאת תחושת ערך עצמי, ולאחר מכן מכר את האקדח בשל נזקקות כלכלית באותה עת.

מחד גיסא, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר חסר בשלות רגשית, אשר פעל לשם סיפוק דחפיו הילדותיים, תוך נטייה לטשטוש המשמעות הערכית והפלילית של מעשיו. להערכת שירות המבחן, הנאשם הוא בעל דימוי עצמי פגוע המוביל לצורך בחיזוקים חיצוניים לצורך העלאת הערך העצמי. כל אלה עלולים להוות גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

מאידך גיסא, שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בחיק משפחה בעלת ערכים נורמטיביים. תפקודו לאורך השנים היה יציב. הוא נעדר מעורבות בביצוע עבירות בתחום האלימות, אינו בעל קווים עברייניים מושרשים, ומגלה רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי. כמו כן, למעצר השפעה הרתעתית מוחשית עליו, המהווה גורם סיכוי להימנעות ממעורבות עבריינית חוזרת.

הנאשם לא ביטא נזקקות להתערבות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי בשלב זה של חייו, הנאשם חסר יכולת התבוננות פנימית מעמיקה, ואינו בשל להפיק תועלת מתהליך טיפולי. בהתאם לכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה בכיוון זה, אולם המליץ כי בקביעת אורך תקופת המאסר ילקחו בחשבון גילו הצעיר של הנאשם, הבעת רצונו לשוב ולנהל אורח חיים תקין, וכן תקופת מעצרו עד כה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד נתנאל דגן, טען כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הסחר בנשק בה הורשע הנאשם, נע בנסיבות העניין מ- 2.5 עד 4 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך יחסית של המתחם אך לא בקצהו התחתון (המאשימה לא נקבה במספר חודשי מאסר בפועל מעבר לאמירה הנ"ל). כמו כן, המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר על-תנאי וקנס כספי הולם. בנוסף, עתרה המאשימה לחלט את הג'יפ אשר שימש את הנאשם לצורך ביצוע העבירה בה הורשע, ואשר הבעלות לגביו רשומה על-שם הנאשם.

מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד עבד ג'יג'יני, טען כי מתחם הענישה ההולמת בנסיבות העניין נע מ- 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד בטיעוניו על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, ועתר לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

כמו כן, עתר הסנגור להסתפק בקנס כספי בשיעור של 10,000 ₪ עד 13,000 ₪, וביקש להימנע מחילוט הג'יפ שנטען כי שוויו עומד על כ- 70,000 ₪ עד 80,000 ₪, והוא משמש את כלל המשפחה.

יוער כי באי-כוח שני הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה בתמיכה לטיעוניהם העונשיים.

הנאשם בדבריו לפניי ביטא צער על מעשיו, וטען כי למד את הלקח וכי לא ישוב על טעותו.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

7. **הערכים החברתיים** המוגנים במסגרת עבירות בנשק, ובכלל זה עבירת הסחר בנשק, הם הגנה על שלום הציבור וביטחון, וכן שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם מפני תוצאות הרסניות שעלולות להיגרם בגין שימוש בנשק חם על-ידי מי שאינו מיומן בכך, או על-ידי גורמים עברייניים או גורמי טרור שהנשק עלול לעבור מיד ליד ולהגיע אליהם.

8. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** - הנאשם מכר לסוכן משטרתי אקדח תקין שרכיביו מקוריים (להבדיל מאקדח מאולתר), וכן מחסנית ו- 42 כדורים. הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירה נעוצה בבצע כסף: בתמורת למכירת האקדח קיבל הנאשם לידיו סך של 31,000 ₪ במזומן, והוא חילק תמורה זו עם הנאשם 1. עבירת הסחר בנשק הייתה מתוכננת, שכן העסקה יצאה לפועל לאחר שני מפגשים עם הסוכן המשטרתי. בתווך בין שני המפגשים יכול היה הנאשם להימלך בדעתו ולהימנע מביצוע העבירה, אולם הוא בחר שלא לעשות כן. במפגש הראשון הנאשם הציג לסוכן אקדח, ופירק את חלקיו כדי להראות לסוכן כי חלקי האקדח הם מקוריים. במפגש השני שהתקיים ביום למחרת, הנאשם ירה באקדח 7 כדורים מבעד לחלון הרכב, באופן המהווה נסיבה מחמירה נוכח התעוזה והסיכון שהיו כרוכים בכך. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה דומיננטי: הוא אשר הביא את האקדח ברכבו בשני המפגשים עם הסוכן, הוא אשר פירק את חלקי האקדח וירה בו מבעד לחלון הרכב, הוא אשר ניהל את המשא ומתן עם הסוכן על מחיר האקדח, והוא אשר קיבל את התמורה הכספית לידיו. אוסיף כי הנאשם היה מודע כל העת לפסול שבמעשיו, שכן הוא הורה לנאשם 1 להתקדם עם רכבו כדי לוודא שאין משטרה בקרבת מקום.

לצד כל אלה, יש לציין כי מעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה שהוא הורשע בעבירה יחידה של סחר בנשק, ללא עבירה נלוות כלשהי. כמו כן, אין מדובר בנשק אוטומטי אלא באקדח חצי אוטומטי. מלכתחילה הקשר עם הסוכן המשטרתי נוצר על-ידי אחרים ולא על-ידי הנאשם. אוסיף כי הלכה למעשה הנאשם מכר את האקדח לסוכן משטרתי, ולפיכך ביצוע העבירה לא גרם לנזק בפועל (עם זאת, ראוי לציין כי בשעת אמת, הנאשם לא היה מודע לכך שהוא מוכר את האקדח לסוכן משטרתי, וממילא לא ידע האם הנשק יגיע לידי גורם עברייני או עוין).

9. מבחינת **הענישה הנהוגת** - בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות בנשק, ועל

פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולה להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. אשר לעבירת הסחר בנשק שהעונש המרבי הקבוע בחוק בגינה הוא מאסר 15 שנים, הדגיש בית המשפט העליון כי יש לראות במשנה חומרה עבירה זו, ולפיכך על דרך הכלל יש להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות בנשק בכלל ובעבירות של סחר בנשק בפרט. נפסק כי הגם שהענישה היא לעולם אינדיבידואלית, הרי בעבירה של סחר בנשק ראוי כי ברגיל בית המשפט ייתן משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין (ראו: ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל, פס' 13 (25.2.2014)).

לאחרונה, ניתן בבית-המשפט העליון פסק-דין שדן בהרחבה בענישה בגין עבירות של סחר בנשק (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018)). נקבע כי נוכח ממדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצעה, מן הראוי להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלה בכפוף לנסיבות כל מקרה. בחינת מתחמי הענישה ההולמים שצוינו באותו פסק-דין בגין עבירות של סחר בנשק, מעלה כי בגין עבירה של סחר בנשק שנגעה למכירת אקדח, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר בפועל (שם, פס' 54-56). יש לציין כי באותו מקרה, הנאשם הציע לסוכן המשטרתי מספר סוגים של אקדחים טרם האקדח שנמכר. כמו כן, הנאשם באותה פרשה הורשע בעבירה של קשירת קשר בנוסף לעבירה של סחר בנשק, דבר שלא מתקיים בנסיבות המקרה שלפניי. מצד שני, הנאשם שלפניי ירה מהאקדח 7 כדורים מבעד לחלון הרכב טרם מכירתו לסוכן, וכן הנאשם שלפניי מכר לסוכן את האקדח ביחד עם מחסנית וכדורים תואמים, באופן המקיים נסיבות לחומרה.

למען שלמות התמונה, אציין כי ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו למתחם ענישה הולמת שנע בין 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל, אשר נקבע בת"פ (מחוזי י-ם) 17365-04-14 מדינת ישראל נ' עווד אללה (12.2.2015)). עם זאת, באותו מקרה הנאשם הורשע בעבירת ניסיון בסחר בנשק (ולא בעבירת סחר מושלמת). כמו כן, באותה פרשה התברר בדיעבד כי האקדח נשוא העסקה היה תקול, וכן נקבע כי חלקו של הנאשם בעסקה לא היה דומיננטי. בנוסף, הנאשם באותו מקרה לא ירה באקדח טרם מכירתו. המסקנה המתבקשת מכל אלה היא כי המקרה אליו הפנה הסנגור בטיעונו שונה בנסיבותיו מן המקרה שלפניי, וממילא המתחם שנקבע באותה פרשה אינו יכול לשמש לעניינו.

10. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירה; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין עבירת הסחר בנשק בה הורשע הנאשם נע מ- 20 עד 40 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה לסטות מהמתחם האמור לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

11. לצורך גזירת העונש המתאים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

לחובת הנאשם שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, אין מדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים,

שכן יש בעברו הרשעה קודמת בגין עבירות של העסקה, הלנה והסעה של תושב זר שלא כדון, בגין הוטלו בשעתו על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות. שנית, שקלתי היבטים מעוררי קושי בתסקיר שירות המבחן, לרבות התרשמותו של שירות המבחן בדבר נטייתו של הנאשם לטשטוש המשמעות הערכית והפלילית של מעשיו, וכן העדרה של המלצה טיפולית. שלישית, התחשבתי בצורך ליתן משקל להרתעת הרבים בגדרי המתחם שנקבע, וזאת כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות של סחר בנשק נוכח המסוכנות הרבה הטמונה בהן.

לטובת הנאשם שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, ואף אינו כולל הרשעה בעבירות רלוונטיות. מדובר, אפוא, בהרשעה ראשונה ויחידה של הנאשם בעבירה בנשק, וזה יהיה מאסרו הראשון של הנאשם מאחורי סורג ובריח. שנית, הנאשם הודה במעשים ונטל אחריות עליהם לפני, תוך הבעת חרטה שנשמעה באוזני כנה. שלישית, שקלתי את המחירים האישיים שהנאשם ומשפחתו שילמו בגין הסתבכותו הנוכחית בפלילים, לרבות העובדה שהנאשם לא היה נוכח בלידת בתו ולא ראה אותה בשל שהותו מאחורי סורג ובריח. רביעית, התחשבתי בכך שהנאשם הוא צעיר יחסית (כבן 25), בן למשפחה נורמטיבית המעוניינת לתמוך בו כדי להשיב אותו לדרך הישר. עוד התחשבתי בהיבטים החיוביים שפורטו בתסקיר שירות המבחן, לרבות התרשמותו של שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל קווים עברייניים מושרשים, וכי ההליך הפלילי הציב עבורו גבולות ברורים ומרתיעים. לבסוף, התחשבתי בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה (מיום 9.4.2018 ואילך), בשים לב לכך שתנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

12. באיזון בין מכלול השיקולים האמורים, ראיתי להעמיד את עונשו של הנאשם מעט מעל לרף התחתון של המתחם שנקבע - 22 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על-תנאי הצופה פני עתיד. יוער כי על-אף המניע הכלכלי שהוביל לביצוע העבירה, בנסיבות העניין לא ראיתי להטיל על הנאשם קנס כספי, שכן כפי שיפורט להלן אני סבורה כי יש מקום לחילוט הג'יפ אשר שימש את הנאשם לביצוע העבירה, כאשר לפי טענת הסנגור מדובר ברכב ששווי הוא כ- 70 עד 80 אלף ₪ (יוער כי המאשימה לא טענה לפניי אחרת לעניין שווי הג'יפ).

13. אשר לבקשת המאשימה להורות על חילוט הג'יפ - לא יכול להיות חולק כי הג'יפ שימש את הנאשם באופן ישיר לביצוע עבירת הסחר בנשק בה הורשע, שכן הנאשם הגיע למקום ביצוע העבירה עם הג'יפ, הוביל באמצעות הג'יפ את האקדח שנמכר לסוכן, הציג לסוכן את חלקי האקדח בתוך הג'יפ במפגש הראשון ביניהם, וניהל בתוכו את המשא-ומתן הכספי. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי הג'יפ היווה רכיב מהותי בביצוע העבירה, וכי עוצמת הזיקה בין הג'יפ לבין העבירה של סחר בנשק על החומרה והסיכון הגלומים בה - מהותית. אין חולק לפניי כי הבעלות בג'יפ רשומה על-שם הנאשם, וכי הג'יפ נקנה על-ידי הנאשם והיה בשימוש. אף אם אקבל את טענת הסנגור לפיה אביו של הנאשם סייע לו בשעתו במימון רכישת הג'יפ ואף עשה בעצמו שימוש ברכב לצרכי המשפחה, הרי אין בעובדה זו כשלעצמה כדי לסתור את בעלותו הרשומה והמהותית של הנאשם על הג'יפ. יוער כי לא הוגשה בקשה נוגדת על-ידי מאן דהוא בטענה לזכויות בג'יפ הנדון (ראו: פרוטוקול דיון לפניי מיום 6.9.2018, עמ' 12). בנסיבות אלה, אני רואה להורות על חילוט הג'יפ מכוח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (ראו והשוו: ת"פ (מחוזי י-ם) 17520-03-14 מדינת ישראל נ' אבו אלהווא (2.4.2015), וכן: ע"פ 1000/15 אבו אלהווא נ' מדינת ישראל (3.7.2015), פס' 23).

14. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 22 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג פשע.

ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג עוון.

ד. הג'יפ 5 - BMW X מספר רישוי 61-284-16 יחולט.

המזכירות תשלח העתק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים.